

Buddha smiler

Eventyret begynder

Hua Hin - 23. December 2012

Bangkok brummer

Udsigten fra restauranten på pæle her ved Hua Hins østkyst er underlagt med vedvarende havlyde. Bølgeslag, østenvindens hvæsen.

Mit lille værelse lidt længere inde på pælene har direkte kig til havet gennem gulvbrædderne. Den konstante havlyd bringer lydbilleder frem fra mit Atlantkryds i 1992. Det syngende ocean. Trygt.

Men det begynder i Bangkok.

Indgangsfotoet er fra det udendørs træningsområde i nærheden af Bangkoks flod, Chao Phray, lige ved færgestation nr. 14. Muay Thai, thai-boksning, er Thailands nationalsport og STORT. Adskillige timer i tv hver dag. Og alle steder kører tv-apparaterne.

Her ligger mit guest house. Fra sidegaden Samsen Soi 5 er der adgang via et snoet stisystem af hævede gangbrædder, mellem fugleburskasser, småboder, vasketøj, en skrottet scooter i vand til akslen med kig til

folks ude-og-indeliv. Til gengæld ender man så direkte ved flodbredden, nabo til imponerende Rama IV broen og udsigt til en million.

I Thailand bor ca 65 mio mennesker, heraf anslået 16 mio i Bangkok, formodentlig 4 mio illegalt. Så selv en del turister fylder ikke meget. Byens voldsomme trafik brummer konstant 24-7. Men overraskende

nok ikke med meget hornlyd. Og kaos mellem tusinder af tuk-tuk'er,

motorcykeltaxier og taxametertaxier blandet med drønende lastbiler, frådende busser, et ocean af svajende scootere mellem personbiler i alle prisklasser virker organiseret som en intuitiv sværm. Hertil kommer trækvogne med diverse last eller salgsting, et par cykler og millioner af fodgængere. Den kollektive trafik bruger desuden flodfærger, højbane og metro, som dog endnu ikke er særlig udbygget.

Folk i Phiman River View Guesthouse House er lidt alternative backpacker-typer. Ingen helt unge.

Et fransk hipsterpar, uden fast hjem men rundrejsende i nødhjælpsarbejde med piercinger og tatoveringer og en baby på 6 mdr, som den enormt søde værtinde-ejer også tager sig af. I øvrigt er folk jævnhed tatoveret som tapeter. Det er holdt op med at være charmerende.

Værtinden Jane er derimod en charmerende ønskemor sidst i tyverne, engelsktalende og hjulpet af sin mor (vaskekone bl.a.) og en ikke særlig handy handymand, som bor i en hytte lige ud til vandet. Hun er single og barnløs. Og vist både en spanier og en russer har på det seneste lovet hende mere end opfyldt ... Det forstår man ikke. Hun kunne få mig på stedet.

En flok nonstopdrikkende italienere, en verdensberegst og moden BBC-mand fra London, mellem jobs åbenbart, og sikkert oprindeligt fra

Mellemøsten efter accenten at dømme. En ligeså moden, men meget-om-sig-bøsse, franskmand, med en kunstbutik på Montmartre, men

bosiddende i Indien. En hollænder, lidt yngre end mig og ofte med Jane på markedet til aftensmadens indkøb. Jane er åbenbart ikke interesseret i ham, men stadig sød. Ofte laves aftensmad i en slags fællesskab, og vi betaler 100 bath for at spise med. 20 kr som i Anholtsgadekollektivet i 1970'erne!

Og så er der mindre iørefaldende tyskere, et lesbisk par som mest kigger film i fællesskab på deres laptop. En meget moden tysk kvinde kommer til. Alle ser i øvrigt ud til at have en smartphone og ofte også en bærbar. Min iPad mini er nu stadig enestående. Der er gratis wi-fi i det udendørs fællesområde, så folk er ofte begravet i deres dimser her. På værelserne findes kun én stikkontakt. Så valget står mellem opladning af dimserne. Eller den, viser det sig, sædvanlige elektriske vifte i gulvmodel med tre hastigheder. Mindre underholdende er det sanitære arrangement. To-tre toiletter med bruser til 15-20 mennesker. Kun koldt vand, hvad man snildt overlever i tropeheden. Toilettepapir skal man selv medbringe, og efter brug smides det i en affaldsbeholder. 'Kloakeringen' mange steder er øjensynlig sektiktanke, og vandpumpen er lokal og placeret ved siden af det udendørs vasketrug. Toiletskylllet foregår med et plastskål, som flyder i en balje under en vandhane. Men så har thaierne en sanitær opfindelse, vi nok kunne bruge i Danmark: en bruseanordning som hænger ved siden af klosettet - som i øvrigt er af 'pedal'- typen. Det kan sgu mærkes i de knap så unge knæ at skulle på hug ... Men genial lokumsbruser!

En tropisk gangart

VARMEN er ubeskrivelig. Oppe i Singapore er der to årstider. Ude og inde, og for 17 år siden var jeg meget inde i aircon-områder, men dér næsten under ækvator var heden selvfølgelig også ekstrem. På de kortere ophold i Malaysia var jeg mest ved kyst og vand. I Bangkok koger det bare hele tiden 33-39 grader om dagen. Og tapsvede-temperaturer om natten.

Jeg har udviklet en særlig tropisk gangart.

Hvis jeg bevægede mig, som når jeg går tur eller er midtbyen derhjemme ville jeg falde i hedeslag efter tre skridt. Også mit danske slentretempo er meget for hurtigt. Jeg er vel i halv hastighed. Ingen pludselige bevægelser. Andet dur bare ikke. Jeg har jo heller travlt. Hvert skridt bringer mig tættere på døden. Hellere være i langsomt

flow. End slet ikke. Og det er ikke kun fordi jeg er falang, hvid fremmed. Har observeret at også thaier kan få varmen. Ja, ligefrem svede.

Thailand og især Bangkok er et af de tre områder i verden, hvor 7-11-kæden er mest udbredt. Og tak for det. Thaierne kan både 'eje' og lease. Og det giver arbejde til mange. (I øvrigt ser man fler tiggere i Aarhus end i Bangkok. Med tak til de sociale problemers frie bevægelighed i EU). Og jeg kan købe småpakker med vådservietter som typisk hænger ved kølediskem med youghurt mv. Genialt. Og så har jeg lært at drikke iskaffe. Små dåser, lidt større end de store vi kender med tomatkoncentrat. Nestlé laver dem, men jeg køber den lokale Birdy.

Holder mit kaffebehov dækket på en billig måde. 13 bath er under tre kr! Man kan ellers fint komme til at betale 20 kr for en latte. I hvert fald på Starbuck. Hvis man kan finde en espresso. Og det er en latterlig høj pris, når en portion pad thai fås til 35 bath+ ved et gadekøkken. 7 kr for en omgang (blandede) nudler med kyllinge-/oksekød eller seafood, med lidt grønt og evt. 1-2 knuste æg blandet i. Alt mixes i wok. Krydres efter stærkt behov. Fantastisk. Selv om man ikke kan leve af det hele tiden. Man skal jo gå have noget kao, ris, som thaierne spiser ved hvert eneste måltid. Gadekøkkenet er Buddhas egen opfindelse. Det går slet ikke i en røvforskrækket kristen kultur, hvor en pølsevogn er underlagt flere myndighedstilsyn end en oldermænd kan holde styr på. Og alligevel laver den usund mad.

GOD JUL alle til hobe! Jeg savner den ikke. Kun mine børn.

Note

Troede jeg også kunne nå min udflugt til Østthailand, bondeland og landsby, thai-familieliv, velgørenhed og gambling. Og dermed frem til Hua Hin, hvor jeg er her 24DEC. Men hvis I mine spændte læsere skal have en julehistorie, må jeg vist slutte nu. 01.18 thai-tid

Knus fra hvor peberet gror